

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۸۷)

« بِسْمِ اللَّهِ « الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ »

بر خلاف ترجمه شایع، کلمه پُر تکرار « **رحمان** » به معنی « بخشنده » یا « بخشاینده نیست. » زیرا:
اولاً: خداوند « صَمَد و نامحدود » است، پس « هیچ چیزی » نمی تواند از نامحدود، « کم » شود.
ثانیاً: خدا « چیزی » به « ما نبخشیده » و هر چه نزد ماست « رحمت و نعمت و امانت الهی » است.
لذا درباره « توانائی های اصلی » ما و « هر نعمتی » در قیامت « حتماً » از « ما سؤال » می شود:
... **إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً** (إسراء/۳۶)

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (تکاثر/۸)

ثالثاً: خداوند « هستی مطلق » است و « همه مخلوقات » (مثل تصاویر در آینه) فقط « مظهر اراده » و « جلوه او » هستند پس « غیر » از او « چیزی وجود ندارد » که خداوند چیزی را به او « ببخشد. »
رابعاً: فقط او « خالق و مالک » هر چیز است لذا آنچه ما داریم « فانی » و آنچه او دارد « باقی » است:
ما عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ... (نحل/۹۶)

پس خدای « **رحمان** » به « همه مخلوقات » (بدون استثنا) « فرصتی یکسان » داده تا به اندازه توان، ظرفیت و قابلیتشان، « مظهر » و « آیت او » باشند و با « حمایت او » به مراتبی از « کمال » برسند.
لذا همانطور که خدا فرصت رشد « نطفه » سالم را در « رحم » مهیا می کند تا او به « ابراز کامل » برسد، همه « جهان » را نیز « رحمی » برای « رشد و تکامل همه مخلوقات » قرار داده است و می فرماید:
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى « (طه/۵)

پس وقتی می گوئیم: « ... **رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ** » از او نمی خواهیم که فقط گذشته ما را « ببخشد » و دیگر « کاری به کار ما نداشته باشد » بلکه از او می خواهیم که با « شرائط جدید » دوباره از ما « آزمون » بگیرد و با « دمیدن در تنور دنیا » زمینه « رشد و تکامل و تعالی » و « پختگی » ما را فراهم آورد.
در واقع از خداوند تقاضا می کنیم که ما را به « کوره کیمیاگری » بسپارد تا « مس » ما « طلائی » شود.
تذکر: « فرصت مجدد » نیازمند « تلاش مضاعف » است. خیلی ها که قبلاً شهید نشدند، بعداً منافق شدند.
خلاصه « رحمانیت » حتماً « بخشش نیست » و « رحم کردن خدا »، « صرف نظر کردن نیست » بلکه « ماجراهای حیات بخشی » است که « کیفیت » زندگی را متحول و « هر روز » ما را « نوروز » می کند.
پس باید بدانیم که خداوند « بهترین فرصت دهنده » است: « ... **أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ** » (مؤمنون/۱۱۸)
« خدایا؛ به ما فرصت بده تا غفلت، جهالت، ضلالت و ردائلمان را عاقلانه و مؤمنانه **جبران** کنیم. »